

تأثیر رویکرد زمینه گرایی کالبدی بر طراحی معماری (نمونه موردی: طراحی مجتمع اقامتی و گردشگری در روستای قطرم)

محیا زارع^{۱*}، سیده زینب عمادیان رضوی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت (architect.m.zare@gmail.com)

۲- استادیار، دانشکده هنر و معماری یزد

چکیده

زمینه گرایی در معماری بر این است تا اندیشه‌ها، دیدگاه‌ها و اشکال بافت و زمینه در طراحی کالبد محیط در نظر گرفته شوند. آنچه جدید ساخته می‌شود نمی‌بایست تافته‌ای جدا بافته از متن باشد. معماری زمینه گرا موظف است ارزش‌های بستر و زمینه را دریابد و هر آنچه یافته را در طراحی خود لحاظ گرداند. طراحی جدید بدون توجه به زمینه قبلی موجب اغتشاش، از بین رفتن تعلق خاطر و هویت، ناخوانایی و ناهماهنگی در بستر طراحی می‌شود. آثار منفی ناشی از عدم توجه به زمینه طراحی، از بین رفتن هویت مکان را بر ساکنان آن به دنبال دارد و سبب می‌شود بیننده جدید با توجه به حضور در موقعیت مکانی نتواند درک صحیحی از محیط پیش رو داشته باشد. تلاش این نوشته بر بیان هرچه ملموس‌تر تأثیر معماری زمینه گرا بر بافت‌های بکر و در نهایت رسیدن به راهکارهایی جهت طراحی در تناسب هرچه بیشتر با بافت است. در این پژوهش سعی شده است با توجه به اهمیت ارزش‌های سایت و زمین به‌عنوان بستر شکل‌گیری تمدن‌ها، به نقش معماری زمینه گرا در اثر خلق شده به‌عنوان یکی از مهم‌ترین شاخصه‌ها پرداخته شود. روستای قطرم یکی از روستاهای اطراف شهرستان بافق هست و کوه‌های بلندی اطراف این روستا را در بر گرفته است. اماکن تاریخی مانند بقعه متبرکه پیر قطرم خبر از قدمت زندگی در این روستا می‌دهد. با توجه به دارا بودن جاذبه‌های توریستی غنی احداث فضای اقامتی و گردشگری در این روستا سبب رونق آن با توجه به پتانسیل‌های موجودش احساس می‌شود.

واژه‌های کلیدی: زمینه گرایی، زمینه گرایی کالبدی، اقامتی و گردشگری، روستای قطرم